

Følgen heraf vil da blive, at den Paategning, der oprindelig var uden al juridisk Virkning, gaa over til at faa fuld Retskraft. Slige Følger kunne imidlertid ikke let undgaaes, naar man indfører ny forbundne Regler for Papirer eller Dokumenter af den Art, der her er Tale om. Jeg finder derfor ikke, at det kan være nogen Hindring for at gaa ind paa Lovforslaget. Naar man vil tiltræde den foreslaaede Ordning, tror jeg ogsaa, at man maa være enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds deri, at det vilde afstedkomme en Del Uklarhed, om man indsatte den Ændring i Loven, som er foreslaaet af det ærede Medlem for Storeheddinge (Sv. Høgsbro). Ved at optage noget i Loven om Noteringer eller Paategninger paa en Check aabner man let Døren for Misforstaaelser hos i alt Fald en Del af det Publikum, som kommer til at benytte disse Papirer. Det er jo ogsaa den Betragtning, der har gjort sig gældende hos de to ansete Jurister, som have udarbejdet det første Udkast til en Checklov, der meddeles i Bilag 1 til det fremsatte Lovforslag. Det bemærkes saaledes i Motiverne til det nævnte Udkast, Bilag 1, Side 13, at naar man ikke i Udkastet har optaget en Bestemmelse om, at Noteringen kunde finde Sted paa Checkpapirer, „er Grunden hertil væsentlig den, at en saadan Bestemmelse næppe vilde kunde gives, uden at derved blev aabnet Døren for Paategninger, som i Virkeligheden gif ud paa en Accept.“ Jeg vil tilføje: og som kunde fremkalde Misforstaaelser og give Anledning til Stridigheder, som det ikke er Lovgivningsmagtens Sag at fremkalde, men tværtimod at gøre alt muligt for at forebygge. Jeg vil dermed, idet jeg ligesom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds fraraader det af det ærede Medlem for Storeheddinge stillede Ændringsforslag, tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Rigs Bedtagelse.

Justitsministeren (Rump): Det er med megen Tilfredsstillelse, at jeg har hørt Udtalelserne fra den ærede sidste Taler, hvorledes han efter at have faaet den fornødne Tid, der ganske vist kunde mangle til 1ste Behandling, til at sætte sig til Gavnns ind i Lovforslaget, finder at kunne tiltræde det, som det foreligger, paa Grund af dets Betydning som et internationalt Forslag. Jeg erkender fuldstændig Rigtigheden af de Betragtninger, det ærede Medlem anførte med Hensyn til de praktiske Tvivl og Vanstueligheder, som kunde frembyde sig, men som det ærede Medlem paaviste, at man nødvendigvis maatte finde sig i, naar man skulde opnaa det

store Gode for Handelsstanden, som er tilfattet ved Lovforslaget. Det gaar for øvrigt saa meget lettere, som der er den Forskel mellem den nugældende Ret hos os og i de to andre Lande, at det, som skal gælde for Checks, er i de almindelige Principper det samme, som gælder nu for andre Anvisninger, og derfor ogsaa skal bibeholdes, imedens det stiller sig ganske anderledes i de andre Lande. Efter det Standpunkt, det ærede Medlem nu indtager, er det formentlig overflødig for mig nærmere at forsvare det, som Lovforslaget har gjort, jeg haaber nu, at man fra alle Sider er enig om det. — Hvad angaar de stillede Ændringsforslag, finder jeg intet at erindre mod det, som er fremsat af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 6te Valgkreds (Alberti). Derimod maa ligeledes jeg fraraade Bedtagelsen af det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Præsto Ams 1ste Valgkreds (Sv. Høgsbro). Grunden til dets Fremkomst er, saa vidt jeg kan skønne, egentlig ikke andet end den videnskabelige Drøftelse, som fandt Sted i denne Sal ved 1ste Behandling, og som viste, at der var forskellige Meninger med Hensyn til Spørgsmaalet om Noteringen, ikke derimod, at man i det praktiske Liv var kommen til Resultater, som havde ført til tvivlsomme Processer for Domstolene. Naar man imidlertid lovgiver paa civilrettslige Omraader, er det ikke heldigt, om Lovgivningsmagten vil gaa i Spidsen, blot fordi der teoretisk er optaaet Tvivlsmaal. Det kunde er, at først naar det har vist sig i det praktiske Liv, at der fremkommer Afgørelser, som ere uheldige, træder Lovgivningsmagten til og søger at raade Bod herpaa. Hvad særlig angaar § 17, forekommer der mig at være liden Grund til denne Ændring. Man maa huske paa, at det, § 17 gør, er ikke at skabe ny Ret her i Danmark. Den er jo en af de særlige Paragraffer for det danske Forslag, som let kan forandres. Det, den gaar ud paa, er, som det udvikles i Motiverne paa sit Sted, at fastslaa de Regler, som, uden at der er tilsvarende Lovregler, have udviklet sig i Praksis med Hensyn til Sigtveksler, som ikke ere Checks; det positive, man tilføjer, er kun de Regler, som ikke have laadet sig udvikle gennem Praksis, nemlig med Hensyn til Tidsbestemmelsen og deslige, paa hvilke Punkter man for disse Anvisningers Bedkommende optager de Regler, der gælde for Checks. Naar jeg ser paa dette Ændringsforslag, vil et af to være Tilfældet. Enten er det stemmende med den nuværende Praksis — jeg er ikke saaledes inde i Bankers og Bankierers Forretningsvæsen som det ærede Medlem for Kjøbenhavns